

Bulletin januari 2023

'David Hockney'

Lezing door Wouter Maas, 10 januari 2023

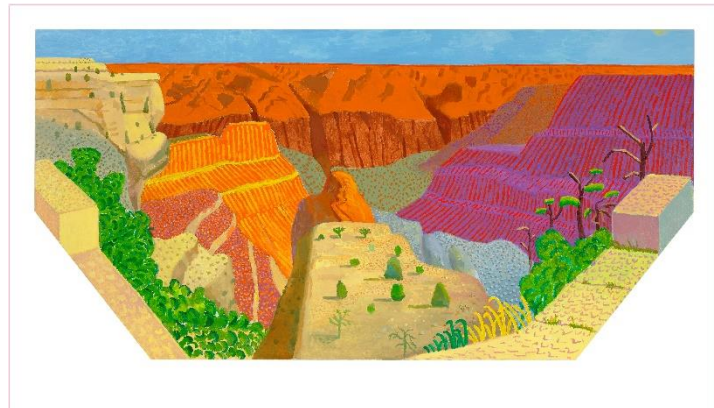
Hockney: 'Je moet plannen om spontaan te zijn'

Schilderen, tekenen, prentkunst, aquarel, fotografie en collage. Maar ook decors, fax, computerprogramma's en de iPad. Er zijn maar weinig kunstvormen waarmee de Britse David Hockney niet heeft geëxperimenteerd.

Hockney werd in 1937 in Bradford geboren. Hij volgde kunstonderwijs aan de Bradford College of Art en haalde wonder boven wonder zijn diploma aan de Royal College of Art in Londen.

De Royal College wilde hem namelijk niet laten slagen als hij niet een werk naar een levend model maakte en een essay zou schrijven. Als protest op de eerste eis schilderde Hockney *Life Painting for a Diploma* (1962), voor de tweede eis moest het instituut zijn eigen reglement veranderen. De kunstenaar kreeg zijn diploma. Dit voorval tekent het verdere oeuvre van de Britse kunstenaar. Hoewel een van zijn uitspraken luidt: 'Just because I'm cheeky, doesn't mean I'm not serious'.

Hij wordt gezien als een van de meest invloedrijke Britse kunstenaars van de twintigste eeuw, hij mag zichzelf Royal Academician noemen, en hij is een van de duurste levende kunstenaars om aan te schaffen.



David Hockney, 'Grand Canyon I', 2017
Acrylic on canvas 48x96" (hexagonal)

©David Hockney, Photo Credit: Richard Schmidt



David Hockney, 'Self Portrait',
22nd November 2021, Acrylic on canvas, 36 x 30"
©David Hockney, Photo Credit: Jonathan Wilkinson

Lees verder op pagina 2

Aanvang lezing 20.00 uur, aanmelden niet nodig

Locatie: Scheppingskerk, Van Poelgeestlaan 2, 2352 TD Leiderdorp. Niet-leden betalen 8 euro p.p.



Wouter Maas is kunsthistoricus en heeft gestudeerd aan de Universiteit van Amsterdam. Kunst van de middeleeuwen en de vroegmoderne periode behoren tot zijn specialismen. Sinds september 2021 werkt hij bij Bureau Boeiend. Daarnaast is hij redacteur bij De Kunstmeisjes, eindredacteur bij Gallery Sorelle Sciarone en freelance schrijver.

Op dit moment is de tentoonstelling 'Hockney's Eye' nog te zien in het Teylers Museum in Haarlem t/m 29 januari 2023.

1. Van het Bestuur

- Het nieuwe jaar gaan we hopelijk allemaal gezond beginnen. Na vele verhalen van de afgelopen weken over corona- en griepgevallen, zijn we die golf misschien voorbij. Wel zo fijn als u -bij klachten- toch nog even een zelftest doet!
- En voor de nieuwe agenda: onze lezingen vinden altijd plaats op de tweede dinsdag van de maand. De datums kunt u misschien vast invullen. Soms horen wij, vooral van mensen die nog niet zo lang lid zijn, dat ze helaas de avond waren vergeten.
- Op 11 oktober jl. gaf Max Put een lezing over 'Art Nouveau in Amsterdam, 1895-1910'. Intussen is zijn boek met de gelijknamige titel voor de derde keer herdrukt en weer verkrijgbaar.
- Legaat mevrouw K. Struving: Eind 2020 is ons lid mevrouw K. Struving overleden. Zij was heel lang lid van de Kunstkring en had een enorme belangstelling voor kunst en cultuur. Zij heeft al haar kunstboeken en tentoonstellingsboeken aan de Kunstkring gedoneerd. In de loop van de tijd hebben we op diverse momenten haar boeken getoond. Op 10 januari zal er weer een aantal boeken liggen die door belangstellenden gratis meegenomen kunnen worden.
- En nog één aandachtspunt: denk aan warme kleding!!



2. Komende lezingen en activiteiten

- | | |
|------------------|---|
| 10 januari 2023 | Lezing over David Hockney: 'Je moet plannen om spontaan te zijn', door Wouter Maas |
| 14 februari 2023 | Een bijzondere avond, verzorgd door Erik Siebel en Liedewij Gerits: Muzikaal theater over 'Het leven van Gustav Mahler' |
| 14 maart 2023 | In het kader van de Boekenweek komt Onno Blom met zijn lezing 'Memoires van een biograaf' over leven en werk van Jan Wolkers |
| 11 april 2023 | Lezing door Diana de Wild |
| 9 mei 2023 | Lezing door Haro Schultz van Haegen n.a.v. de tentoonstelling van werken van de schilder David Bailly in de Lakenhal vanaf maart 2023 |
| 13 juni 2023 | Nog nader in te vullen |

3. Terugblik lezing 13 december, 'De unieke blik van Johannes Vermeer', door Birgitte Mommers

Het werk van Johannes Vermeer (1632-1675), over wie weinig persoonlijk bekend is, is te onderscheiden in 4 periodes.

Rond 1654 schildert hij historiestukken, gebruikelijk in die periode en tot tevredenheid van het plaatselijke Gilde. In het Mauritshuis hangt een werk uit die periode, *Diana en haar nimfen*.

Rond 1656 stapt hij over naar genrestukken en interieurs.

Vanaf 1660 schildert hij met dunnere verf en creëert hij de lichteffecten en hooglichtjes die hem tot 'Meester van het licht' maken. In deze periode ontstaan zijn bekendste werken.

In 1667 gaat hij eenvoudiger composities toepassen met fellere belichting. In deze laatste fase worden de schilderijen van Vermeer afstandelijker, zoals *Allegorie op het geloof* (1670-1674), dat erg katholiek is en waarschijnlijk is geschilderd in opdracht van de Jezuïetenkerk.

De Melkmeid is een goed voorbeeld van de 3e fase van Vermeer, waarin hij veel vrouwen als onderwerp heeft geschilderd. De kleuren zijn prachtig en hij heeft o.a. lapis lazuli gebruikt, een dure grondstof, waardoor het waarschijnlijk is dat het werk in opdracht is gemaakt. De melk die het meisje uitschenkt is weergegeven als een draaikolkje, net zoals het in het echt is. Naast het stoofje rechts is een Cupidoetje geplaatst op een tegeltje, wellicht symbolisch bedoeld.

Van 10 februari tot 4 juni 2023 zijn 28 schilderijen van Vermeer te zien in het Rijksmuseum in Amsterdam, een unieke kans om zoveel schilderijen te zien van de in totaal 37 (tot nu toe erkende) werken.

Naast de beroemde werken zoals *Meisje met de parel*, *De Soldaat en het lachende meisje*, *Gezicht op Delft* en *Brieflezend meisje bij het venster* zijn er ook twee controversiële werken van Vermeer, die in de afgelopen jaren erkend zijn als werken van zijn hand: *Sint Praxedis* (1655) en *Meisje met de fluit* (1669-1675). Het schilderij *Sint Praxedis* werd eerst 'te katholiek' bevonden, maar Vermeer heeft zich tot het katholicisme bekeerd toen hij trouwde met Catharina Bolnes. Het Rijksmuseum heeft het in 2014 erkend, ook vanwege het gebruik van loodwit voor o.a. de manchetten. Het *Meisje met de fluit* is pas sinds kort erkend door het Rijksmuseum, hoewel de National Gallery of Art in Washington het toeschrijft aan een schilder uit de 'omgeving van Vermeer'.



Brieflezend meisje bij het venster, (1657-1659)

Birgitte Mommers, die vol verve vertelde over de achtergronden en technieken van Vermeer, raadt een ieder aan om reeds nu tickets te boeken voor de tentoonstelling in het Rijksmuseum, met het oog op de verwachte grote toeloop.